

Perustuslakivaliokunnan kokous n:o 114 maanantaina 7.12.1992

kello 10.30

- 1) Nimenhuuto
- 2) Päätösvaltaisuus
- 3) HE 338 laiksi työttömyysturvalain muuttamisesta
Asiantuntijoiden kuuleminen:
 - Pääjohtaja Tapio Leskinen
 - OTT, lainsäädäntöjohtaja Matti Niemivuo
 - Lakimies Jorma RusanenSAK
 - Professori Mikael Hidén Päätetään epävirallisesti jatkokäsittelystä.
- 4) HE 324 laiksi tapaturmavakuutuslain muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi
 - I käsittely.Hyväksytään 4.12. toimitettu asiantuntijoiden kuuleminen.
Asiantuntijoiden kuuleminen:
 - Professori Mikael HidenPäätetään jatkokäsittelystä.
- 5) HE 313 laeiksi sairausvakuutuslain muuttamisesta sekä kuntoutusrahalain 9 §:n muuttamisesta ja kuntoutusrahalain 14 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain kumoamisesta
 - I käsittely jatkuu. Päätetään lähete keskustelu.Vaihtoehtoiset lausuntoluonnokset: yleiskeskustelu - yksityiskohtainen käsittely.
- 6) Muut mahdolliset asiat
 - E0A:n kahvitilaisuus 8.12.1992 noin klo 11.30.
- 7) Seuraava kokous on tiistaina 8.12.1992 klo 9.00.
- 8) Kokouksen päättäminen

Laksf

Perustuslakivaliokunta 7.12.1992 kello 11.

HE **"338/92** vp laiksi työttömyysturvalain
muuttamisesta

Esityksen perusteluissa on kiinnitetty huomiota lakiehdotuksen suhteeseen lepäämäänjättämismahdollisuutta koskevaan VJ **66,7 §:ään**.

Perusteluissa viitataan siihen, että nykyisen VJ **66,7 §:n** säätämiseen johtaneen HE **234/92** vp perusteluissa oli toimeentulon lakisääteiseen perusturvaan luettu mm. työttömyysturvalaissa tarkoitettut peruspäiväraha lapsikorotuksineen sekä ansioon suhteutetun päivärahan perusosa. Esityksestä antamassaan mietinnössä (**7/92** vp) perustuslakivaliokunta **totesi** hyväksyvänsä uudistuksen lähtökohdaksi esityksen taustana olevan ajatuksen institutionaalisen suojan antamisesta tietyille etuuksille ja ilmoitti yhtyvänsä tietyin lisäyksin - esityksessä olevaan etuusluetteloon.

Nyt tehdyssä ehdotuksessa ehdotetaan, että työmarkkinoille vasta tulevilla henkilöillä ei ole oikeutta peruspäivärahaan neljän kuukauden ajalta työmarkkinoille tulosta lukien, kun vastaava odotusaika nyt on kuusi viikkoa. Kyseessä on siten peruspäivärahan saamisedellytysten selvä tiukennus ja siten myös päivä-rahaedun selvä heikennys. Edellä viitatus institutionaalisen suojan ajatuksen mukaan kyseessä siis olisi toimeentulon lakisääteisen perusturvan heikennys. Edellä viitatussa mietinnössään perustuslakivaliokunta kuitenkin katsoi, että ilman lepäämäänjättämismahdollisuutta voitaisiin kuitenkin "tarkistaa jonkin verran jonkin suojan piiriin sinänsä luettavan etuuden saamisedellytyksiä ja vähäisesti sen suuruuttakin, kunhan etuuden edelleenkin saisivat riittävän suurena ne, joille se kokonaisuutena arvioiden on välttämätön toimeentulon perusturvan kannalta". Mietinnön teksti ei ole lakitekstiä. Jos siinä näkyvää ajatusta kuitenkin tässä seurataan, voidaan todeta, että lain nyt sisältämä peruspäivärahan saamismahdollisuus noin kolmen kuukauden ajalta on vaikea **sovittaa** yhteen sen kanssa, että kysymys olisi vain saamisedellytysten **tarkistamisesta** "jonkin

verran. Vaikea on myös varmuudella tietää, että tämä menetys tulisi koskemaan vain henkilöitä, joilla ei ole kokonaisuutena arvioiden välttämätön toimeentulon perusturvan kannalta. Tämän vuoksi näyttää vaikealta päätyä muuhun lopputulokseen kuin että 13 V:n muutos merkitsee valiokunnan hyväksymän tulkintakäsityksen puitteissa toimeentulon lakisääteisen perusturvan heikentämistä VJ 66, 7 [i:n mielessä .

Lakiehdotuksen jonkin kohdan kuuluminen sisällöllisesti VJ 66,7 h:n soveltamisalaan Merkitsee luonnollisesti sitä, että koko ehdotus on jätettävissä lepäämään. Kun ehdotukseen sisältyvä uusi 27 a \d

näyttäisi merkitsevän sitä, että henkilölle siinä tarkoitetuissa tilan
joissain tapauksissa jäisi täysimääräisen peruspäivärahan suuruinen tuki,
oi lakiehdotus näyttäisi tältä kohdaltaan sisältönsä puolesta kuuluvan VJ
66,7 § lepäämäänjättämissäännöksen soveltamispiiriin .